

Начало > Съдебни процедури > Граждански дела > Срокове в процеса
Срокове в процеса

Франция

1 Какви видове срокове съществуват в рамките на гражданските производства?

В допълнение към така наречените процесуални срокове (*délais de procédure*), френското законодателство предвижда срокове, които могат да се нарекат „давностни срокове“ (*délais de prescription*) и „преклузивни срокове“ (*délais de forclusion*).

Давностните срокове (*délais de prescription*) са периоди от време, в края на които дадено лице придобива право във връзка с имущество (*délai de prescription acquisitive*) или носителят на право го губи, ако не го упражни (*délai de prescription extinctive*). Давностните срокове могат да бъдат спирани (*suspendu*) или прекъсвани (*interrompu*): ако даден срок бъде спрял и впоследствие причината за спирането му е отстранена, срокът продължава да тече за оставащото до края му време; ако даден срок бъде прекъснат и впоследствие причината за прекъсването му бъде отстранена, срокът започва да тече отначало.

Прекузивните срокове (*délais de forclusion*) ограничават продължителността на правото на извършване на определено действие. Те съответстват на понятието „погасяване по давност“ в английското обичайно право. Прекузивните срокове не могат да бъдат спирани. Като общо правило те не могат да бъдат прекъсвани: въпреки това, съгласно членове 2241 и 2244 от Гражданския кодекс, някои действия, като призовка за явяване пред съда или налагане на заповед, или друга принудителна мярка, прекъсват тези срокове.

Процесуалните срокове (*délais de procédure*) са сроковете, които се прилагат по отношение на съдебните производства след образуването на тези производства. Те са предвидени по закон или се определят от съда. За разлика от прекузивните срокове, те не изключват възможността за предприемане на действие. Тези срокове не могат да бъдат спирани или прекъсвани.

2 Списък на неработните дни в съответствие с Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 от 3 юни 1971 г.

Съгласно действащото законодателство, следните дни са официални празници:

недели;

1 януари;

Светли понеделник;

1 май;

8 май;

Възнесение Господне;

понеделникът след Петдесетница;

14 юли;

Успение Богородично (15 август);

Вси светии (1 ноември);

11 ноември;

Коледа (25 декември)

На определени места (определени департаменти (*départements*) и територии (*communautés territoriales*)) се празнуват официални празници за отбелязване на премахването на робството: 27 май за Гваделупа, 10 юни за Френска Гвиана, 22 май за Мартиника, 20 декември за Реюнион и 27 април за Майот.

В областите Елзас и Мозел 26 декември и Велики петък са официални празници.

3 Какви са общите правила, приложими за сроковете по различните граждански производства?

От влизането в сила на Закон № 2008-561 от 17 юни 2008 г. (който съдържа преходни разпоредби), давностният срок, след който дадено право се губи съгласно общото право, е пет години (преди това е бил 30 години).

Съществуват обаче редица изключения от този принцип, особено по отношение на искове за гражданска отговорност, произтичащи от събитие, довело до телесна повреда, за което давностният срок е фиксиран на 10 години от датата, на която първоначалната или утежнена повреда се счита за консолидирана, или на искове, свързани с права върху недвижимо имущество, които се погасяват след 30 години.

Продължителността на прекузивните срокове и процесуалните срокове е различна в зависимост от предмета и производството.

4 Когато дадено действие или формалност трябва да се извърши в определен срок, от кой момент започва да тече този срок?

По отношение на процесуалните срокове в член 640 от Гражданския процесуален кодекс предвижда, че когато дадено действие или формалност трябва да се извърши в определен срок, този срок се изчислява от датата на акта, събитието, решението или връчването, които са причина за започването му.

По отношение на давностните и прекузивните срокове се прилага същото правило, при спазване на специални разпоредби. Например съгласно член 2226 от Гражданския кодекс искове за гражданска отговорност, свързани с телесна повреда, се изключват 10 години след датата на проявяване на първоначалната или утежнена повреда.

5 Възможно ли е начинът на предаване или връчване на документите (лично връчване чрез връчител или по пощата) да се отрази или да промени началния момент, от който тече срокът?

Съгласно член 664-1 от Гражданския процесуален кодекс когато документ се връчва от съдебен изпълнител (*huissier*) датата на връчване е датата на личното връчване в дома или местопребиваването на получателя или датата на официалния доклад, изготвен от съдебния изпълнител, в който са изброени действията, предприети за намиране на получателя. Когато документ се връчва по електронен път, датата и часът на връчване са датата и часът на предаването на документа на неговия получател.

Когато документ се връчва по пощата, съгласно член 668 и член 669 от Гражданския процесуален кодекс датата на връчване по отношение на подателя е датата на изпращане, а по отношение на получателя е датата на получаване на писмото. Датата на изпращане е датата на пощенското клеймо на клон на изпращане. Датата на получаване е датата на подписаната разписка (*récipissé*) или подписа (*émargement*) на получателя. Ако документът се връчва с препоръчано писмо с обратна разписка (*avis de réception*), датата на получаване е датата, поставена от пощенския клон в момента на предаване на писмото на получателя.

По изключение, член 647-1 от Гражданския процесуален кодекс предвижда, че датата на връчване на заповед в отвъдморска територия, Нова Каледония или в чужбина, е, по отношение на подателя, датата на изпращане на заповедта от съдебен изпълнител или съдебна инстанция (*greffe*), или в противен случай датата на получаване от отговорната прокуратура (*parquet*).

6 Ако срокът започва да тече от настъпването на дадено събитие, денят на настъпване на събитието включва ли се в срока?

Съгласно член 641 от Гражданския процесуален кодекс когато даден срок се изразява в дни, денят на акта, събитието, решението или връчването, които са причина за започването му, не се брои.

Моментът, в който срокът започва да тече, не се влияе от формата на връчване. Въпреки това, когато даден документ не се връчва лично, някои разпоредби позволяват моментът, в който срокът започва да тече, да бъде отложен до датата на действителното предаване на документа на лицето или датата на предприемане на принудителните мерки въз основа на документа.

7 Когато срокът се брои в дни, посоченият брой дни до календарни дни ли се отнася или до работни дни?

Съгласно член 642 от Гражданския процесуален кодекс срок, който изтича в събота, неделя, на официален празник или в неработен ден, се удължава до първия следващ работен ден.

Следователно сроковете продължават да текат в неделя и на официални празници, но се удължават, когато изтичат в събота, неделя, на официален празник или в неработен ден.

8 А когато този срок се брои в седмици, месеци или години?

Съгласно член 641 от Гражданския процесуален кодекс когато даден срок се изразява в месеци или години, той изтича в деня на последния месец или в месеца на последната година, който е със същата дата в месеца като деня на акта, събитието, решението или връчването, от които започва да тече срокът. Когато в съответния месец няма същата дата, срокът изтича в последния ден на този месец.

Когато срокът е изразен в месеци и дни, първо се броят месеците, а след това дните.

Правилото в член 642 от Гражданския процесуален кодекс (вж. предишния въпрос) е приложимо спрямо всички срокове, независимо дали се изразяват в дни, месеци или години.

9 Кога изтича срокът, ако се брои в седмици, месеци или години?

Както е обяснено погоре, съгласно член 642 от Гражданския процесуален кодекс всички срокове изтичат в 24:00 часа на последния ден, освен когато срокът се удължава, защото изтича в събота, неделя, на официален празник или в неработен ден.

Както е обяснено погоре, всички срокове започват да текат от деня на акта, събитието, решението или връчването, които са причина за започването на съответния срок.

10 Ако срокът изтича в събота, неделя, неработен ден или на официален празник, той удължава ли се до първия следващ работен ден?

Както е обяснено погоре, срок, който изтича в събота, неделя, на официален празник или в неработен ден, се удължава до първия следващ работен ден.

Моментът, в който започва да тече срокът, задължително се определя или подлежи на определяне. В случай на съмнение той може да бъде определен от съда. Удължаването на срока до следващия работен ден се отнася за всички въпроси и всички производства.

11 Съществуват ли обстоятелства, при които сроковете се удължават? При какви условия може да се ползва такова удължаване на срока?

Съгласно член 643 от Гражданския процесуален кодекс когато иск бъде предявен пред съд със седалище в столицата на Франция, сроковете за явяване пред съда (*comparution*), подаване на обикновена жалба (*appel*), подаване на възражение (*opposition*), искане за преразглеждане на съдебно решение (*révision*) и подаване на касационна жалба до Касационния съд (*recours en cassation*) се удължават с:

един месец за лица, които живеят в отвъдморски департамент или в отвъдморска територия;

два месеца за лица, които живеят в чужбина.

Съгласно член 644 от Гражданския процесуален кодекс когато иск бъде предявен пред съд със седалище в определена отвъдморска територия, сроковете за явяване пред съда, подаване на обикновена жалба, подаване на възражение и искане за преразглеждане на съдебно решение се удължават с:

един месец за лица, които не живеят в територията, по отношение на която е компетентен заседаващият съд;

два месеца за лица, които живеят в чужбина.

12 Какви са сроковете за обжалване?

По принцип, съгласно член 538 от Гражданския процесуален кодекс сроковете за обикновено обжалване са един месец по иски дела или петнадесет дни по охранителни дела. Обаче няколко други разпоредби съдържат изключения от този принцип. Например, срокът за такова обжалване е петнадесет дни в случаите на разпореждания в рамките на обезпечителни производства, съдебни решения по изпълнителни производства, решения на семейни съдилища, решения на съдилища за непълнолетни в областта на образователната подкрепа и др.

13 Съдилищата могат ли да изменят сроковете, по-специално сроковете за явяване пред съда или да определят специална дата за явяване пред съда?

В спешни случаи съдилищата могат да съкратят сроковете за явяване пред съда и да позволят първоначалната призовка да посочва определен ден за изслушване по същество. Обратно, съдилищата могат да отложат разглеждането на делото за покъсна дата, за да могат страните да се явят.

14 Ако на страна, пребиваваща на място, където би се ползвала от удължаване на срока, бъде връчен акт на друго място, където пребиваващите лица, не се ползват от такова удължаване на срока, губи ли страната правото си да се ползва от това предимство?

Съгласно член 647 от Гражданския процесуален кодекс когато акт, предназначен за страна, пребиваваща на място, където би се ползвала от удължаване на срока, бъде връчен на тази страна лично на място, където пребиваващите лица не се ползват от такова удължаване на срока, са приложими единствено сроковете, позволени за местните лица.

15 Какви са последиците при неспазване на сроковете?

Изтичането на давностен или преклузивен срок прекратява правото на действие и всяко производство е изключено; заявлението ще бъде обявено за недопустимо, без да се взема предвид неговата същност.

В случай на процесуални срокове, предвидени по закон или определени от съда, наказанията за неспазване се различават в зависимост от ролята на срока и естеството на действието, което трябва да се предприеме. Неспазването на срока за явяване пред съда обезсилва решение, постановено преди изтичането на срока, ако ответникът не се е явил. Неспазване на задължение за полагане на дължимата грижа от страните обикновено се наказва с отстраняване от списъка с дела. Неизпълнение на процесуално действие своевременно прави това действие недействително.

16 При изтичане на срока с какви правни средства за защита разполагат пропусналите срока лица, т.е. неизправните страни?

Не съществуват правни средства за защита, които да отменят погасяването на правото на предприемане правни действия, което представлява правна последица от изтичането на давностния или преклузивния срок.

Обаче когато законът предвижда това, съдът има възможност частично да освободи дадена страна от ограничението, произтичащо от неспазване на срока. Член 540 от Гражданския процесуален кодекс допуска частично отменяне на забраната, произтичаща от неспазване на срока за обжалване на неprisъствено решение или решение, което се счита за дадено в защитен иск, ако страната, без да има вина, не е узнала за решението навреме, така че да може да го оспори, или ако не е била в състояние да действа.

Решението на съда, в което дадено процесуално действие се обявява за недействително, може да се обжалва или да се поиска отменянето му (*rétractation*). Освен това, недействителност от този вид слага край на текущото производство, но оставя правото за предявяване на поправен иск. Следователно може да се внесе нова молба, стига да няма основание, изключващо производството, а именно изтичане на преклузивния срок. Решения за изключване на делото от списъка с дела не подлежи на обжалване. Обаче изключването оставя самия иск непокътнат. Давностните и преклузивните срокове ще са прекъснати от връчването на призовката и това действие остава в сила. Изключването от списъка с дела спира иска, но спирането може да бъде преустановено чрез изпълняването на една формалност — молба за повторно включване на делото в списъка с дела.

Връзки по темата

[Уебсайт Legifrance – Граждански процесуален кодекс \(на френски език\)](#)

[Уебсайт Legifrance – Граждански процесуален кодекс на английски и испански език](#)

[Уебсайт Legifrance – официални празници](#)

Последна актуализация: 23/07/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Държавите от ЕС, отговарящи за съдържанието на националните страници, са в процес на актуализация на част от съдържанието на този уебсайт предвид оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз. Ако на уебсайта има съдържание, което все още не отразява оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза, това не е умишлено и ще бъде коригирано в бъдеще.